

Ciutat minúscula – Ciutat majúscula

(Haikus de Shanti Bhavan i Sonets de Bangalore)

Octavi Amaithi

Ciutat minúscula

Matí

- 06:35 Creuada l'alba,
allò tangible venç.
El somni esclata.
- 07:20 És aquest sol
el mateix que somiant
m'enlluernava?
- 08:43 Un tintineig
pel camí de l'escola.
Lakshmi s'apropa.
- 10:25 Infants atents.
De les aules, en són
la melodia.

Tarda

- 12:10 Classe de Tàmil.
Alfabet mal·leable
a la pissarra.
- 13:45 Daurats i porpres
dessobre la pell bruna.
Voluble *saree*.
- 14:33 Fuig la libèl·lula
perseguida per l'Uma.
Qui juga amb qui?
- 15:55 Dos ulls proclamen
el misteri de l'Índia.
Preetha somriu.

Vespre

- 16:17 A les rialles,
puc llegir el futur
dels intocables.
- 17:30 S'aixeca altiva,
majestuosa cobra
que el temps atura.
- 18:00 S'alcen silencis.
Palau d'arena roja.
Urbs de termites.
- 18:47 Al crit de Shiva
la força esdevé aigua.
Lloats monsons.

Nit

- 20:11 Ciutat minúscula?
Firmament de lluernes
sota la pluja.
- 22:08 Dos corbs es miren,
parell d'ombres callades.
L'escola dorm.
- 23:10 Inabastables.
Sotjar els estels és com
recitar un mantra.
- 00:12 Ventilador.
Batecs que de nit donen
ritme als meus somnis.

Ciutat majúscula

Brigade Road

Gernacions desocupades transiten
Brigade Road els dissabtes al capvespre.
Artèria d'aparadors on habiten
maniquís, luxe, i malalts de lepra.

Modernitats líquides regalimen
obsequiant als incauts amb gat per llebre,
mentre altres al cinema obliden
als nens que carrer avall dormen pel terra.

On queda l'Índia sagrada dels Vedes?
Encara conversen Krishna i Arjuna?
Qüestions que esgarrinxen somnis de sedes.

Cerco una veritat, tan sols una,
però només escolto falses trompetes.
Subtils besllums, però veritats, ninguna.

Shivaji Nagar

El casc antic és ple d'estalactites,
tan antigues com la suor dels homes.
Pols en suspensió, càstigs urbanites,
com l'olor a dièsel que l'aire empresona.

Mercats, temples, esglésies i mesquites:
les quatre columnes i els quatre dogmes.
Els ciutadans segueixen com formigues
als Diners, Shiva, Jesús i Mahoma.

Shivaji Nagar és el cor del món,
centre vetust d'una urbs desfermada
que batega a un ritme que mai s'adorm.

Duc una brúixola sempre tancada
que misteriosament senyala un Nord:
oracle invisible a la cantonada.